

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314208263
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6314208263.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: Silverside, a. s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava, IČO: 50 052 560, zast. AK Herceg, s. r. o., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 890 240, proti žalovaným: 1/ M. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXX, zast. splnomocnencom S. I., bytom Q. XXX, 2/ A. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XX, L., v konaní o zaplatenie 14.073,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 7C/146/2014 - 333 zo dňa 13. 12. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 7C/146/2014 - 333 zo dňa 13. 12. 2018 vo výrokoch III. a IV. potvrdzuje.

II. Žalovaná 1/ je povinná zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie voči pôvodnej žalovanej 2/ A. O. zastavil (výrok I.). Konanie v časti o zaplatenie 56,81 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 11. 07. 2014 do zaplatenia zastavil (výrok II.). Žalovanej M. H. uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 14.073,98 Eur s úrokom 10,15 % ročne zo sumy 11 228,59 Eur od 11. 07. 2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 12.998,- Eur od 11. 07. 2014 do zaplatenia, to všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.). Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania (výrok IV.). Súd žalovanej 2/ náhradu trov konania nepriznal (výrok V.).

2. Súd prvej inštancie rozhodoval o žalobe, ktorou sa pôvodne Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, domáhala zaplatenia sumy 14,073,98 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10,15 % ročne zo sumy 11.228,59 Eur od 11. 07. 2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13.055,11 Eur od 11. 07. 2014 do zaplatenia voči žalovanej 1/ M. H., ako dlžníčke a žalovanej 2/ A. O., ako ručiteľke, s tým, že plnením žalovaného 2/ zaniká v rozsahu plnenia záväzkov žalovaného 1/ a plnením žalovaného 1/ zaniká v rozsahu ich plnenia záväzkov žalovaného 2/. Keďže po začatí konania Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila pohľadávku na spoločnosť Silverside, a. s., so sídlom v Bratislave, Plynárenská 7/B, súd uznesením č. k. 7C/146/2014 - 159 zo dňa 19. 12. 2017 pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že namiesto žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, vstúpil do konania žalobca Silveside, a. s., Bratislava, Plynárenská 7/B, IČO: 50 052 560, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 01. 2018. Súd prvej inštancie po späťvzatí návrhu voči žalovanej 2/ vec prejednal za prítomnosti žalovanej 1/, jej splnomocneného zástupcu a právneho zástupcu žalobcu na vytyčených pojednávaniach, pričom sa súd oboznámil s priloženými dôkazmi, a

zároveň vykonal dokazovanie na obranu žalovanej v tom, že úverovú zmluvu podpísala v omyle, do ktorého ju uviedla matka žalovanej 2/, pričom trvala na tom, že Zmluvu o zriadení účtu, na ktorý boli poukázané finančné prostriedky z úveru nikdy nepodpísala, takisto nepodpísala ani Žiadosť o úver a nebolo v jej úmysle splácať úver, pretože úver mala splácať matka žalovanej 2/, pričom ako protihodnotu za to, že ona si zoberie úver a tieto peniaze poskytne matke žalovanej 2/, jej matka žalovanej 2/ zvýši mzdu a bude ju naďalej zamestnávať. Súd sa oboznámil s Uznesením vyšetrovateľa policajného zboru č. ČVS: ORP-243/OEK-KZV-2012 zo dňa 14.4.2012 (č. l. 226), ktorým odmietol vec podozrenia z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť A. O. staršia, teda matka žalovanej 2/. Podľa jeho názoru žalovaná 1/: „Sama a dobrovoľne predmetnú Zmluvu o úvere podpísala, a teda musela byť jednoznačne uzročená aj s podmienkami predmetnej zmluvy, keďže samotný zmluvný vzťah týmto vznikol medzi veriteľom, teda Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou 1/“. Aby bolo možné vec kvalifikovať ako trestný čin podvodu (uvádza vyšetrovateľ), nestačí len uvedenie určitých nepravdivých skutočností, nie je možné samo o sebe považovať za uvedenie do omylu v zmysle základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu, uvádzanie, či deklarovanie nepravdy. V konkrétnom prípade je možné hovoriť o tom, že ku škode na majetku poškodeného, teda žalovanej 1/, došlo výhradne v príčinnej súvislosti s porušením povinností na jej strane, čiže porušením obvyklej miery opatrnosti, pretože za jej bežného dodržiavania by bolo vylúčené oklamanie poškodeného, teda išlo o konanie nespôsobilé uviesť niekoho do omylu, a spôsobilým sa stalo len a vďaka zjavnému porušeniu obvyklej miery opatrnosti zo strany poškodenej. Z Oznamenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Zvolene zo dňa 30. 05. 2018 (č. l. 263) súd zistil, že trestné stíhanie vo veci podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona vedené pod ČVS: ORP-243/OEK-KZV-2012 bolo dňa 05. 09. 2013 ukončené zastavením trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. 10. 2013. Poukázal na to, že z uznesenia vyšetrovateľa o odmietnutí (č. l. 226) je zrejmé, že žalovaná 1/ podpísala Zmluvu o splátkovom úvere dobrovoľne. Súd dokazovaním zistil tiež, že žalovaná 1/ podpísala vlastnoručne Zmluvu o zriadení účtu č. 0402769357/0900, a to dňa 07. 12. 2005, takisto vlastnoručne podpísala Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 08. 12. 2005 a tiež podpísala vlastnoručne Žiadosť o poskytnutie úveru, keď na pojednávaní dňa 15. 11. 2018 (č. l. 327) uviedla, že tieto dokumenty podpísala vlastnoručne. Súd nedospel k názoru, že by túto zmluvu žalovaná 1/ podpísala v omyle, pretože túto Zmluvu podpísala dobrovoľne, vážne a s úmyslom pomôcť nielen matke žalovanej 2/, ale pomôcť aj sebe, pretože jej matka žalovanej 2/ sľúbila, že pokiaľ si tento úver zoberie a peniaze jej poskytne, tak ju zamestná, a dokonca jej zvýši plat, čiže žalovaná 1/ dobrovoľne s úmyslom sebe pomôcť a pomôcť aj matke žalovanej 2/ podpísala túto úverovú zmluvu. Musela si byť potom vedomá aj následkov, že poskytnutý úver bude nutné splatiť. Čiže obranu žalovanej 1/ ohľadom jej tvrdení, že Zmluva o splátkovom úvere je neplatná, pretože ju podpísala v omyle, do ktorého ju uviedla matka žalovanej 2/, súd neakceptoval. Súd neakceptoval ani námietku premlčania nároku žalobcu vznesenú žalovanou 1/ v odpore proti platobnému rozkazu (č. l. 47). Žalobca zosplatnil úver ku dňu 24. 06. 2014 (č. l. 22) a žalobný návrh bol doručený súdu 02. 10. 2014, t. j. žalobca uplatnil nárok na súde v trojročnej premlčacej lehote v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Súd skúmal Zmluvu o splátkovom úvere v zmysle Zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere, a predovšetkým skúmal, či táto Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti, ktoré predpokladá ust. § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd nezistil v predloženej Zmluve o splátkovom úvere neprijateľné zmluvné podmienky, pretože súd je toho názoru, že všetky podmienky, ktoré dohodol veriteľ s dlžníkom sú vyvážené. Súd je toho názoru, že aj výška dohodnutého úroku z úveru je primeraná výške poskytnutého úveru a všetky podmienky ohľadom splácania úveru sú jasne a zrozumiteľne uvedené v Zmluve. Pokiaľ ide o ustálenú výšku zostatku úveru, žalovaná 1/, ani žalovaná 2/ voči výške vymáhaného nároku nenamietali. V odpore proti platobnému rozkazu, v ktorom zastupoval žalovanú 1/ právny zástupca, tento uviedol, že nárok nebol špecifikovaný, čo žalobca odstránil špecifikáciou návrhu tak, ako už súd uviedol vyššie, pričom po tejto špecifikácii žalobného návrhu sa žalovaná 1/ k výške vymáhanej pohľadávky nevyjadřila, ani nijako túto nerozporevala. Jej ďalšia obrana spočívala iba v tom, že namietala platnosť Zmluvy z dôvodu, že ju podpísala v omyle, do ktorého ju mala uviesť matka žalovanej 2/. Súd sa s touto argumentáciou a obranou žalovanej 1/ vysporiadal vyššie. Súd posúdil nárok uplatnený žalobcom v zmysle Zákona č. 258/2001 Z. z. a nezistil porušenie ust. § 4 Zákona č. 258/2001 Z. z., takisto v zmysle zásad ochrany spotrebiteľa podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) § 53 a nasl. v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere a nezistil neprijateľné podmienky. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou na aj základe ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa Zmluvy o splátkovom úvere uzavreli veriteľ a dlžník zmluvu podľa § 497 - 507 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Teda veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver, čo aj urobil, a žalovaná sa zaviazala tento úver vrátiť a zaplatiť úroky. Keďže svoju povinnosť

vyplývajúcej jej jednak z uzavretej Zmluvy, jednak z ust. § 497 nespĺnila, súd ju zaviazal na zaplatenie zostatku poskytnutého úveru, a to vrátane úrokov z úveru, ktorých výšku si účastníci pri uzatváraní Zmluvy dohodli. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, pretože žalobca bol neúspešný v tej časti, v ktorej súd konanie zastavil, ale keďže išlo len o neúspech nepatrnej časti, a to v časti úroku z omeškania, súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná 1/ M. H., a to voči výroku III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodov v zmysle § 365 písm. f/ a h/ CSP, pričom ako dôvody odvolania uviedla, že matka žalovanej 2/ ju uviedla do omylu, keď ju žiadala, aby zobrala pre ňu úver v hodnote 30.000,-Sk. Celú agendu vybavenia úveru si s pomocou pracovníčky SLŠP vo Zvolene p. S., počínajúc 01. 12. 2005 a pokračujúc 05. 12. 2005, 06. 12. 2005, 07. 12. 2005 a 08. 12. 2005. Všetky podpisy v mene žalovanej 1/ boli zrealizované matkou žalovanej. Osobne v SLŠP Zvolen bola len dňa 07. 12. 2005 a preto, že všetky podpisy sú rovnaké, bol doklad, ktorý v ten deň podpísala vymenený s podpisom matky žalovanej 2/. Dňa 07. 12. 2005 prišlo na účet 300.000,- Sk, ktorý matka žalovanej 2/ zriadila pre žalovanú 1/ dňa 01. 12. 2005. Na tento účet vložila dňa 05. 12. 2005 10.060,- Sk. Aby mohla získať tak vysokú sumu dodala SLŠP falošné doklady o výške jej zárobku. Skutočný jej príjem (doklad č. 4). Dňa 27. 02. 2006 bol SLŠP Zvolen bez jej prítomnosti a vedomia dohodnutý ďalší balík služieb (doklad č. 5). Pri podaní trestného oznámenia voči matke žalovanej 2/ polícia konštatovala, že sa nejedná o trestný čin, nakoľko to žalovaná 1/ podpísala dobrovoľne. To, že matka žalovanej 2/ predložila banke falošné doklady o príjme žalovanej 1/ ich nezaujímalo. Na porovnanie jej podpisu priložila žalovaná 1/ pracovnú zmluvu zo dňa 31. 07. 2005 a pracovnú zmluvu zo dňa 31. 01. 2006, ktorá bola vypracovaná a podpísaná bez jej vedomia. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu voči žalovanej 1/ zamietol. Uviedla, že SLŠP Zvolen nesie celú zodpovednosť za vzniknutý problém, lebo neboli dodržané základné pravidlá o bonite klienta, ktoré mali byť overené. Pani O., st. zaplatila SLŠP 5.230,60 Eur, nie jej, tak nech nerobí problémy a nech zaplatí to, čoho sa domáha žalobca. Ako prílohu k odvolaniu pripojila fotokópie dokladov uvedené v odvolaní.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava doterajších písomných vyjadrení a prednesov na pojednávaniach, je názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie je po vecnej a právnej stránke správny, súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Súd prvej inštancie sa oboznámil so závermi vyšetrovania v trestnej veci, na ktorú poukazuje žalovaná 1/ vo svojom odvolaní, pričom trestné stíhanie vo veci podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2/ Trestného zákona, vedené pod ČVS: ORP-243/OEK-KZV-2012, bolo dňa 05. 09. 2013 ukončené zastavením trestného stíhania a rozhodnutie o zastavení trestného stíhania nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 10. 2013. Ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia o zastavení trestného stíhania, ale aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku, dokazovaním bolo zistené, že žalovaná 1/ podpísala predmetnú Zmluvu o splátkovom úvere dobrovoľne, rovnako ako vlastnoručne a dobrovoľne podpísala Zmluvu o zriadení účtu č. 0402769357/0900 dňa 07. 12. 2005 a Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty dňa 08. 12. 2005, ako aj Žiadosť o poskytnutie úveru, ktorú skutočnosť potvrdila žalovaná aj v rámci svojej výpovede na pojednávaní dňa 15. 11. 2018. Pohnútkou, či dôvodom, za akým účelom čerpala finančné prostriedky z úveru, resp. ako s nimi naložila po ich obdržaní (či tieto sama spotrebovala, alebo poskytla pôžičku tretej osobe) nemá žiadnu relevanciu vo vzťahu k prejednávanej veci a nároku žalobcu uplatnenému v tomto konaní ako nároku z titulu nesplateného úveru a jeho príslušenstva, ku ktorých splácaniu sa v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaviazala žalovaná v 1/. Za uvedených okolností súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a tento správne zistený skutkový stav aj správne právne posúdil. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a zaviazal žalovanú tiež k náhrade trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

5. Na výzvu súdu žalovanej, aby sa písomne vyjadrila k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie, žalovaná 1/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu oznámila, že požiadala renomovanú firmu o vyjadrenie sa pravosti podpisov na patričných listinách, požiadala SLSP, a. s., o dodanie kópie z firmy, ktorá vystavila potvrdenie o výške mzdy za dané obdobie, kópie príkazov zo dňa 07. 12. 2005, bezhotovostný vklad z iného účtu 300.000,- Sk, jednorazový príkaz na úhradu prevodom 556,- Sk, jednorazový príkaz na úhradu prevodom 290.000,- Sk, hotovostný výber, emisný pokladničný doklad 4.000,- Sk. Čo sa týka policajného vyšetrovania na danom trestnom oznámení podvodu, podáva podnet na Generálnu prokuratúru do Bratislavy na prešetrenie. Požiadala, aby termín pojednávania druhostupňového súdu bol vytyčený až po dodaní vyššie menovaných dokladov súdu. Následne oznámila prostredníctvom splnomocneného zástupcu podaním zo dňa 14. 02. 2019, že upúšťa

od overenia pravosti podpisov, k listine pripojila list označený ako Genéza problémov vedeného pod sp. zn. 7C/146/2014, ako aj ďalšie listiny.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že na ďalšie podania žalovanej rozširujúce rozsah pôvodne podaného odvolania, doručené súdu po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania, súd v rámci rozhodovania o podanom odvolaní by nemal prihliadať z dôvodu rozporu tohto postupu s ust. § 365 CSP. Zároveň poukázal, že podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len v taxatívne uvedených dôvodov, pričom žalovaná v rámci svojich písomných podaní doručených súdu prvej inštancie po tom, ako jej bol doručený rozsudok vo veci samej, opakovane rozširuje aj rozsah pôvodne podaného odvolania a zároveň rozširuje svoje návrhy na vykonanie dokazovania. Z podaní žalovanej zo dňa 25. 01. 2019 a 18. 02. 2019 žalovaná existenciu dôvodov na uplatnenie novôt v odvolacom konaní definovaných v ust. § 366 písm. a/, b/ alebo c/ netvrdila a ani nepreukázala. Rovnako v prípade dôvodu na uplatnenie novôt v odvolacom konaní definovaného v ust. § 366 písm. d/ CSP žalovaná nepreukázala, že ňou uplatnené prostriedky procesnej obrany nemohla bez vlastnej viny uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Poukázal na to, že konanie na súde prvej inštancie bolo vedené od roku 2014 a tak žalovaná mala dostatok času na predloženie prípadných ďalších listinných dôkazov, rovnako ako mohla navrhnúť konajúcemu súdu zabezpečenie dôkazov, ktoré sú podľa nej relevantné pre rozhodnutie súdu, cestou dožiadania súdu adresovaného tretiemu subjektu. Navrhol, aby odvolací súd na tieto prostriedky procesnej obrany žalovanej neprihliadol, pričom podľa jeho názoru nemajú žiadnu relevanciu vo vzťahu k prejednávanej veci. Opakovane poukázal na zastavenie trestného stíhania vo veci podvodu rozhodnutím vo veci ČVS: ORP-243/OEK-KZV-2012 zo dňa 05. 09. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 10. 2013. V ďalšom zopakoval vyjadrenie, ktoré už uviedol v prvom vyjadrení k odvolaniu žalovanej.

7. V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch III. a IV. v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

8. V zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak: a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

12. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

13. Na základe podaného odvolania žalovanej 1/ tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania v zmysle § 380 ods. 1 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v rozsahu vykonaných dôkazov zistil skutkový stav veci správne, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. §

191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsahu odvolania žalovanej 1/ a odvolacie dôvody uvedené v jej odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Právne posúdenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrela žalovaná 1/ s právnym predchodcom žalobcu, keď súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nemožno prisvedčiť námietke žalovanej 1/, že zmluva by bola neplatným právnym úkonom z dôvodu, že žalovaná 1/ podpísala zmluvu v omyle, je podľa názoru odvolacieho súdu s prihliadnutím na zistený skutkový stav, tak ako ho zistil súd prvej inštancie, správne. Súd správne ustálil, že zmluvu žalovaná 1/ podpísala dobrovoľne, vážne a s úmyslom pomôcť nielen matke žalovanej 2/, ale pomôcť aj sebe, pretože jej matka žalovanej 2/ sľúbila, že pokiaľ si tento úver zoberie a peniaze jej poskytne, tak ju zamestná a dokonca jej zvýši plat. Teda žalovaná 1/ dobrovoľne s úmyslom pomôcť sebe a pomôcť aj matke žalovanej 2/ podpísala túto zmluvu o úvere, pričom si musela byť vedomá aj následkov, že poskytnutý úver bude nutné splatiť. Súd prvej inštancie teda dospel k správne názoru, že zmluva uzavretá medzi žalovanou 1/ a právnym predchodcom žalobcu je platným právnym úkonom, pričom žalovaná povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy riadne nespĺnila. Čo sa týka výšky žalovanej istiny, súd sa v bode 48 odôvodnenia vysporiadal s výškou zostatku úveru, pričom súd prvej inštancie posúdil nárok uplatnený žalobcom v zmysle zákona č. 251/2001 Z. z., ako aj v zmysle zásad ochrany spotrebiteľa podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, § 53 a nasledujúcich; nezistil neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaná tieto v konaní ani žiadnym spôsobom nenamietala. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania, je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie náležite a správne zistil skutkový stav veci, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle ust. § 383 CSP je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaná 1/ ako odvolateľka neuviedla v odvolaní žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by nebola už uvádzala aj v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé vyvolať zmenu či zrušenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, ani nežiadala doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v ust. § 384 ods. 2 a 3 CSP, podľa ktorého odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonala súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla, alebo doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v ust. § 366 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré by nemohli byť bez jeho viny prezentované v prvoinštančnom konaní, keď odvolací súd ani nezistil prípustnosť novôt v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP. V odvolaní len žalovaná spochybnila vyvodený právny názor súdu prvej inštancie na podklade vykonaného dokazovania. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, keďže neboli naplnené procesné predpoklady doplňovať dokazovanie, prípadne nariadovať pojednávanie zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3 v spojení s ust. § 366 Civilného sporového poriadku). K najzásadnejšej námietke v podanom odvolaní, pokiaľ žalovaná namietala, že všetky podpisy v jej mene boli zrealizované matkou žalovanej 2/, odvolací súd uvádza, že toto tvrdenie v podanom odvolaní je spochybnené výpoveďou samotnej žalovanej, a to jednak s jej výpoveďou zo dňa 09. 03. 2012 pred Okresným riaditeľstvom PZ Brezno, odbor kriminálnej polície, pri spisovaní zápisnice o trestnom oznámení (v spise na č. l. 217), ako aj výpoveďou žalovanej na pojednávaní dňa 15. 11. 2018 v tomto konaní, čo znamená, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správne zisteniu skutkového stavu, že zmluvu s právnym predchodcom žalobcu uzatvárala žalovaná 1/, pričom tak, ako už bolo uvedené aj odvolacím súdom vyššie, správne posúdil, že túto zmluvu je potrebné posudzovať ako platný právny úkon a nemožno ju považovať za neplatnú z tvrdeného dôvodu, že žalovaná 1/ pri uzatváraní zmluvy s právnym predchodcom žalobcu konala v omyle. Vzhľadom už na hore uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k napadnutému výroku III. - vo veci samej dospel k názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné z dôvodu vecnej správnosti postupom v zmysle 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť.

14. Čo sa týka rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku IV., ktorým rozhodoval o trovách konania žalobcu, odvolací súd poukazuje na to, že žalovaná 1/ v podanom odvolaní žiadnym

spôsobom nešpecifikovala, v čom vidí nesprávnosť tohto výroku a z akých dôvodov výrok IV. súdu prvej inštancie napáda. Keďže však sa jedná o závislý výrok, ktorý je závislý na rozhodnutí vo veci samej, odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu aj výrok IV. súdu prvej inštancie, pričom dospel k názoru, že súd správne aplikoval ust. § 255, ods. 1 CSP a keďže žalobca s prihliadnutím na čiastočné späťvzatie žaloby bol neúspešný len v nepatnej časti, a to čiastočne v časti úroku z omeškania, teda v príslušenstve, správne súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorý nárok žalobca má voči žalovanej 1/.

15. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 369 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2612ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a vyslovil, že žalobcovi ako procesne plne úspešnej strane v odvolacom konaní vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej, a preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania, pričom o výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

16. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).